

Dosarul nr. 2r-563/21

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător – N. Arabadji

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători – M. Guzun, A. Malii, I. Dutca

DECIZIE

20 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând cererea de recurs înaintată de Inspectoratul național de securitate publică al IGP,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Eremia Vitalie împotriva Inspectoratului național de securitate publică al IGP, intervenient accesoriu agentul constatator Damian Ruslan, cu privire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică,

împotriva încheierii din 16 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea Inspectoratului național de securitate publică al IGP cu privire la repunerea în termen a apelului, fiind resituită cererea de apel împotriva hotărârii din 25 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru în temeiul art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă,

c o n s t a ț ă:

La 02 noiembrie 2020, Eremia Vitalie s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului național de securitate publică al IGP, intervenient accesoriu agentul constatator Damian Ruslan, cu privire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică suportate pe marginea dosarului contravențional nr. 5r-686/2020 privind întocmirea pe numele acestuia a unui proces-verbal contravențional ilegal și tragerea la răspundere contravențională ilegală, anulat prin hotărârea din 10 august 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, menținută prin decizia din 29 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Prin hotărârea din 25 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată înaintată de Eremia Vitalie împotriva Inspectoratului național de securitate publică al IGP, intervenient accesoriu agentul constatator Damian Ruslan cu privire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică a fost admisă, fiind încasată suma de 3 966,95 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Exprimându-și dezacordul cu soluția primei instanțe, la 05 mai 2021, Inspectoratul național de securitate publică al IGP a declarat apel, solicitând totodată și repunerea cererii de apel în termen.

Prin încheierea din 16 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea Inspectoratului național de securitate publică al IGP cu privire la repunerea în termen a apelului, fiind resituită cererea de apel împotriva hotărârii din 25 martie 2021 a Judecătoriai Chișinău, sediul Centru în temeiul art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă.

La 29 iunie 2021, Inspectoratului național de securitate publică al IGP a declarat recurs împotriva încheierii din 16 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea acesteia și admiterea cererii de repunere în termen a cererii de apel.

În motivarea recursului, s-a invocat faptul că recurentul a recepționat dispozitivul hotărârii primei instanțe la 04 mai 2021, acesta fiind publicat pe portalul instanțelor judecătorești la 21 aprilie 2021. Respectiv, recurentul consideră că urma a fi repus în termenul de declarare a apelului, deoarece a contestat hotărârea imediat ce a recepționat dispozitivul. Totodată, recurentul a indicat asupra încălcării procedurii de soluționare a litigiului, considerând că prezenta cauză nu urma a fi examinată în procedură scrisă.

Studiind materialele dosarului, în raport cu temeiurile invocate în cererea de recurs și prevederile legale, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Inspectoratul național de securitate publică al IGP este neîntemeiat și necesită a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

În conformitate cu art. 110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Potrivit materialelor cauzei, încheierea din 16 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată recurentului prin poșta electronică la 22 iunie 2021 (f.d. 65, 66) și recepționată de reprezentantul recurentului în aceeași zi, or trimiterile electronice prin intermediul tehnicii de calcul și rețelei Internet se efectuează imediat. Astfel, ținând cont de faptul că cererea de recurs a fost înregistrată la 29 iunie 2021, Colegiul constată că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 428 din Codul de procedură civilă, decizia instanței de recurs, emisă după examinarea recursului împotriva încheierii, rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanței la data emiterii. Copia deciziei se remite părților în termen de 5 zile de la data emiterii.

În speță, se constată că prin încheierea din 16 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea Inspectoratului național de securitate publică al IGP cu privire la repunerea în termen a apelului, fiind resituită cererea de apel împotriva

hotărârii din 25 martie 2021 a Judecătoriai Chișinău, sediul Centru în temeiul art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă.

Potrivit art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Potrivit prevederilor art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile *de la data pronunțării dispozitivului hotărârii*, dacă legea nu prevede altfel.

Mai mult, dispozițiile art. 362 alin. (3) din Codul de procedură civilă constituie o garanție a dreptului de apărare, legiuitorul urmărind că persoanele, care din motive întemeiate au omis termenul de apel, pot fi repuse de către instanța de apel, în baza cererii. Totodată, repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Potrivit cererii de recurs, Inspectoratul național de securitate publică al IGP nu a argumentat omiterea termenului de depunere a cererii de apel, unicul argument fiind recepționarea dispozitivului hotărârii primei instanțe la 04 mai 2021, însă instanța de recurs nu poate reține acest argument din considerentul că legea procesuală stabilește clar modalitatea de calcul a termenului de atac.

Colegiul reține că, recurentului i-a fost adusă la cunoștință încheierea din 05 noiembrie 2020 a Judecătoriai Chișinău, sediul Centru, prin care i s-a oferit posibilitatea de a prezenta referința la cererea de chemare în judecată înaintată de Eremia Vitalie împotriva Inspectoratului național de securitate publică al IGP, intervenient accesoriu agentul constator Damian Ruslan privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică, iar la 26 ianuarie 2021, recurentul a depus referința în cauză.

Totodată, la 05 februarie 2021, reclamantul Eremia Vitalie a înaintat obiecții la referința depusă de Inspectoratul național de securitate publică al IGP, acestea fiind expediate în adresa recurentului și recepționate la 11 februarie 2021, fapt ce se confirmă prin semnătura aplicată pe avizul de recepție (f.d. 33a).

Respectiv, recurentul a cunoscut despre existența litigiului, despre acceptarea acestuia spre examinare în procedură scrisă, despre obligația sa de a se informa despre soarta dosarului și nu a probat impedimentele de a contesta hotărârea în termenul specificat în art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Or, momentul din care urmează a fi calculat acest termen este clar delimitat de către legiuitor, acesta fiind determinat *de momentul pronunțării hotărârii*, și nu de momentul recepționării copiei acesteia de către participantul la proces.

Instanța de recurs apreciază critic și tentativa recurentului de a justifica omiterea termenului de declarare a apelului prin invocarea examinării cauzei cu încălcarea procedurii, or examinarea cauzei în procedură scrisă nu influențează asupra termenului de declarare a apelului, fiind aplicabile în egală măsură prevederile art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Colegiul relevă că, potrivit art. 61 din Codul de procedură civilă, părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Suplimentar, în conformitate cu prevederile art. art. 116 din Codul de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc). Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Este de menționat faptul că instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia încheierii supuse recursului la momentul adoptării acesteia. În așa mod, materialele cauzei atestă faptul că, la data pronunțării încheierii contestate, la materialele cauzei nu erau anexate probe incontestabile care să certifice faptul imposibilității apelantului de a contesta hotărârea în termen. Respectiv, Colegiul susține poziția instanței de apel cu privire la faptul că apelantul nu a probat motivele omiterii termenului de depunere a cererii de apel.

Astfel, legislația procedurală de rând cu stabilirea anumitor drepturi procedurale participanților la proces, instituie și obligația părților de a se folosi cu bună-credință de drepturile lor procedurale, în scopul contracarării oricăror abuzuri de drepturi, la caz, crearea unei concluzii false de prelungire a termenului de depunere a apelului. Respectiv, reînnoirea acestui termen pe motive, care nu au putere de convingere, poate fi contrară principiului securității raporturilor juridice.

Potrivit dispozițiilor art. 10 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă, sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural. Efectuarea necorespunzătoare a actelor de procedură va fi invocată, în fiecare caz de comitere a încălcării legii, de către judecător sau de participantul care are interes să o invoce. Sancțiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cât și ale persoanelor legate de activitatea acestora și, în funcție de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.

Articolul 6 par. (1) al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, garantează fiecăruia dreptul de a se adresa unui tribunal pentru ca ultimul să se pronunțe asupra drepturilor și obligațiilor sale civile. În acest sens, este de menționat că limitarea accesului la o curte sau la un tribunal nu se conciliază cu art. 6 par. (1) al Convenției decât în cazul în care acestea urmăresc un scop legitim și există un raport de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul vizat.

Din această perspectivă, instanța de recurs concluzionează că, recursul declarat de Inspectoratul național de securitate publică al IGP împotriva încheierii din 16 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, este neîntemeiat, iar actul de discreție al instanței de apel urmează a fi menținut de către instanța de recurs.

Luând în considerație cele expuse și în temeiul art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Inspectoratul național de securitate publică al IGP.

Se menține încheierea din 16 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Eremia Vitalie împotriva Inspectoratului național de securitate publică al IGP, intervenient accesoriu agentul constator Damian Ruslan, cu privire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru